

ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ

Παρασκευή 26 'Απριλίου 1963

Έκδίδεται κατά μήνα
Διανέμεται δωρεάν

Διευθύνεται

υπό Συντακτικής Έπιτροπής

Γραφεία

ΡΟΥΖΒΕΛΤ ('Ακαδημίας) 60

Τηλ. 613.859, 234.659

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 243 (337)

ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑ ΠΡΟΣ ΕΠΑΙΤΑΣ

Άλλο έν κερδοφόρον έτος παρήλθεν διά την Τράπεζαν. Ηύξη μένα μάλιστα τὰ έφετεινά κέρδη από τὰ καθεώς ανέλθοντα περυσινά. Η κίνησης δέ τών εργασιών της Τραπεζής δεικνύει ότι τὰ κέρδη ταύτα θα ήσαν άκόμη πλέον ηύξημένα εάν διάφοροι παράγοντες δέν ώδήγουν εις την άσκησιν παρά της Τραπεζής ίδίας πολιτικής εργασιών. Όλοι όμως αὐτοί οί δείκται εἴτε έμφανεῖς εἴτε άφανείς μαρτυροῦν τήν μεγάλην άλήθεια. "Ότι ο μέγιστος δημιουργός τών κερδών τῆς έμφυκον ώλικόν της Τραπεζής έμύχθησε, ήναλώθη, ήγωνίσθη υπερανθρώπων άλλον ένα χρόνο διά νά αντιμετώπισή ή Τράπεζα έπείκειως και νικηφόρος, τὰ νέα και ήξηγήμένα καθήκοντά της εκ τών εξελίξεων της έθνικής οικονομίας. Έξηλθεν ή Τράπεζα διά μίαν άκόμη χρήση άσπροπρόσωπος, άλλα έδραίασε έτι μάλλον και ένίσχυσε τήν οικονομική της παντοδυναμian.

Παρά ταύτα όμως, ή Τράπεζα δέν ηδέλησε νά σταθή εις ήθικόν ύψος ανάλογον της οικονομικής ταύτης παντοδυναμίας της. Και συμπεριφέρθη και συμπεριφέρεται προς τούς δημιουργούς αὐτής της άνόδου της, ως προς έπαίτας. Παζαρεύει την άμοιβήν του μόχθου των τού έπί πλέον και πέραν τών δυναμένων των καταβλήθέντες διά νά κερδίση αὐτή έν έως δύο εκατομμύρια έντησίως. Αὐτή αὐτή ή Διοίκησης της Τραπεζής διαπιστώνει την μη άμειβόμενην υπερεργασian τών υπαλλήλων — άλλ' όταν έλθη ή ώρα της δικαιοσύνης τίθεται εις ένέργειαν ο μηχανισμός της φελακιδεύσεως, έπιστρατεύεται κάθε είδους «έξυπνάδες», προσφέρονται θραδεια «έπινοήσεως» διά τού πός αὐτή ή ούσιαστικώτατα υπεραρκετή άμοιβή θα είναι ολιγώτερον «επίδουνο»(!) διά την Τράπεζαν. Θαυμάσατε νοοτροπian!

Τους πονά ή άμοιβή προς τούς εργαζομένους ένώ αι δεκάδες εκατομμύρια τά όποια κερδίζονται εκ τών περιστολών περί την ίκανοποίησιν αίτημάτων του Προσωπικού εύχερότως διατίθενται εις άπρογραμμάτιστους κτιριακός έπιδείξεις και διά την κάλυψιν προβλεπομένων, όλως περιέργως άμα τή διαμορφώσει των, ζημιών διαφόρων τώως χαϊδεμένων και νυν «έπισφαλών» χρεωστών.

Άπεδειχθη διά μίαν άκόμη φοράν ότι διά τούς ίδιούτους έν ή Τραπεζή, τού Προσωπικόν είναι ο παράγον έκεινος όστις καλόν είναι νά άποστραγγιζέται, νά χάνη την ύγειαν του διά νά δημιουργη τών πλούτων του 'Ιδρύματος, από τόν όποιον άνεπαρτήτως της άπωτέρας άποστολής του θα δημιουργηθούν τὰ περιβόρια άνέσεως εις τούς πάσης φύσεως «ήμετέρους». "Όταν όμως ο παράγον αὐτός της νομίμου, τιμίας και ήθικής εργασίας ζητήση τού δικαίον του, άποτελεί τόν έννοχλητικόν έπαίτην, ο όποίος «ας πήρη κάτι, για νά μάς άφήση ήσυχους και νά μη μάς διαταράσση την πύψιν» άν δέ ζητώντας τού δικιο του γίνη έννοχλητικός, έπικίνδυνος, τότε άς λειτουργήση ο μηχανισμός της βίας και διάφορα δυναμικά «νόμιμα» μέτρα.

Όχι κύριοι! Τού Προσωπικόν δέν είναι έπαίτης. Όπως και ή εκπροσώπησης τών συνταξιούχων έτόνισε, δέν έπαίτει, άπαιτεί. Και άπαιτεί όχι μόνον την δικαίαν άμοιβήν του, όχι μόνον την μη περαιτέρω κλοπήν της εργασίας του άλλα και την εξαφανίαν πάσης άηδούς σαραφιστικής νοοτροπίας. Άπαιτεί την πλήρη άμοιβήν της υπερεργασίας του, ρυξημένη μάλιστα διά τās έπαρχίας ως άκριβώς ή εκπροσώπησις του έχει ζητήσει. Πάσα άλλη «λύσις», ούσώδηποτε τρόπος διαφυγής, άποτελεί πρόκλησιν. Και αι προκλήσεις τελευταίως σημεϊούνται συνεχώς. Άλλά είναι γνωστών πώς, τού ήνωμένου Προσωπικόν άπαντά εις αὐτάς.

ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ ΣΑΛΠΙΣΜΑ ΕΝΟΤΗΤΟΣ & ΑΓΩΝΟΣ

Πλησιάζει ή ημέρα τού έορτασμού της Έργατικής Πρωτομαγιάς. Ημέρας συμβολικής πού οι εργαζόμενοι εις όλον τόν κόσμο, σταματοῦν την δουλειά τους και συνέρχονται σε συγκεντρώσεις και διαδηλώσεις για νά δείξουν την οργανωμένη τους δύναμη και την θέληση ν' άγωνιστούν για την κατάρτηση τών δικαιωμάτων πού τούς άνήκουν.

Τήν ημέρα αὐτή οι εργαζόμενοι άνεξάρτητα από πολιτικές πεποιθήσεις και τάσεις ένώνονται για νά τιμήσουν μία ιστορική έπέτειο και νά δείξουν τήν άλληλεγγύη πού τούς ένώνει σε παγκόσμια και διεθνή κλίμακα. Η Έργατική Πρωτομαγιά δέν είναι ημέρα γιορτής. Είναι ήμέρα άγωνιστική. Ημέρα κοινής γενικής διαμορτυρίας εναντίον τών άδικιών κατά της εργατοπαλληλικής τάξεως. Ημέρα πάλης για καλλίτερους μισθούς, καλύτερους όρους ζωής και εργασίας. Ημέρα υπερασπίσεως τών πτωχών άγαθών της άνθρωπότητας: της ΕΙΡΗΝΗΣ, της ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, της ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ.

Αὐτή είναι ή βαθύτερη σημασία και τού πραγματικό νόημα της Πρωτομαγιάς για τούς εργαζόμενους.

Αὐτὸν τόν άγωνιστικόν χαρακτήρα έχει και στην χώρα μας επί δεκάδες χρόνια.

Γι' αὐτό και σήμερα κανένας δέν έχει τού δικαίωμα νά άπογυμνώη την Πρωτομαγιά από τού άγωνιστικό της νόημα.

Κανένας δέν έχει τού δικαίωμα και ούτε μπορεί νά μετατρέπη μια καθιερωμένη εις όλη τή Γη ΠΑΝΕΡΓΑΤΙΚΗ ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΗ σε κλειστή τοπική συνεδρίαση άνωτέρας διοικητικόν συνδικαλιστικόν όργανόν νά άποκλεισμοῦ τών εργατών και υπαλλήλων. Πολύ δέ περισσότερο έφέτος πού όχι μόνο τά αίτήματά των 'Ελληνικόν εργαζομένων εύρίσκονται σπο πικρικό σημείο τους άλλα και αὐτά τὰ πτωχά βασικά ανθρώπινα δικαιώματά τους της ζωής, της έλευθερίας και της εργασίας εύρίσκονται σε κίνδυνο.

Όλοι αὐτοί οι λόγοι έπιβάλλουν την συμπάραση όλων τών εργαζομένων σε 24ωρη άπεργία και πανεργατοπαλληλικές συγκεντρώσεις όπου θα προβούλον τα ζωτικά τους ζητήματα με έπι κεφαλής την γενική αύξησι τών άποδοχών τους, την πλήρη ανάκληση τού έκκερμευμένου, άπειλητικού διά τὰ εργατικά συμφέροντα νομοσχέδιου και άντικατάστασή του με κανόνες πραγματικά έλευθέρων διά τήν εργασian θεσμών μέσα σε πραγματικά καθαστά συνδικαλιστική έλευθερία.

Οι Τραπεζικοί υπάλληλοι θα άκόλουθούσαν τις οδηγίες της Όμοσπονδίας τους και θα έχουν σάν σύνθημά τους και αὐτό τόν χρόνο, κοντά στα παραπάνω ζητήματα και τὰ ειδικά τού κλάδου τους νά ξεγυγιάσουν, νά τυνώσουν και νά άνιχνώσουν τού πρωτοπόρου διά την 'Ελληνική Έργατοπαλληλική τάξη κλαδικό τους κίνημα.

ΤΗΡΗΣΙΣ ΩΡΑΡΙΟΥ(!)

Η ΑΘΗΝΑ ΤΗΝ ΝΥΧΤΑ

"Όταν όλα τὰ καταστήματα κλείνουν.— "Όταν τὰ επαγγέλματα σταματοῦν.— "Όταν οι νυκτερινές θέρδιες μπαίνουν στα έργαστσια και κλείνουν τά ταμεία τών θεσμάτων.— Τότε άρχίζουσ τὰ νυκτερινά Κέντρα και συνεχίζεται ή μέχρι θανάτου νυκτός «λεπτεμένη» υπερεργασία τών ειλωτων τών 'Υποκ)των της Έθνικής Τραπεζής. Πώς αι διαταγαί του κ. 'Υπουργού Έργασίας γραφονται εις τὰ πεπαλαιωμένα ύποδημάτα τών ι σχυρών.

«Η Αθήνα την Νύχτα». Με αὐτὸν τόν τίτλο πέρασε περσυμια κινηματογραφική έπιτυχία έγχορνια παραγωγής. Αὐτό τόν τίτλο δανειζόμεστέ, όχι για νά δείξουμε πώς διασκεδάει ο κόσμος της νύχτας, άλλα για νά καταγγειλώμε τήν άγρια εκμετάλληση ανθρώπων πού ένὼ τήν ήμέρα υπηρετοῦν τούς συναλλασσομένους και εκτελούν αδίακόπη διαταγές Διοικήσεως και Κράτους, την νύχτα, όταν τὰ διάφορα άφεντικά σκορποῦν τὰ υπερέκερδη τους στα διάφορα Κέντρα, οῦτοί οι ειλωτες έτοιμάζουν τήν έσωτερική δουλειά για νά τακτοποιήσουν τήν συναλλαγή της ήμέρας και νά προτοιμώσουν τής έπομένης. "Όταν οι διάφοροι μεγαλοσχήμενος διασκεδάσουν με τὰ διάφορα σκανδαλιστικά θεάματα τών διαφόρων Κέντρων της Αθήνας οι ειλωτες τών 'Αθηναϊκόν 'Υποκαστημάτων της Έθνικής Τραπεζής πέφτουν βύματα τού πλέον προκλητικόν σκανδάλου, της καταπατήσεως τών βασικών κανόνων της Έργατικής Νομοθεσίας. Με τού αίσθημα και την μοιρολατρεία τού άνίσχυρου, ήθικά ράχη, από τόν διευθυντή τού 'Υποκ)τος μέχρι τού προσωρινού υπαλλήλου έξουθενωμένοι από την δουλειά της ήμέρας συνεχίζουν και την νύχτα, σκυμμένοι πάνω στα χαρτιά προσπαδούν νά τελειώσουν τὰ άτελείωτα, νά συμβιβάσουν τὰ άσυμβιβαστα.

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

ΑΝΥΠΟΚΡΙΣΙΑ

Ξέρετε, αὐτοί πού άνακατεύονται με άρθρα ή χρονογραφήματα βρισκουν, κάποτε, χωρίς νά τού θέλουν, τού μετλά τους άπ' τούς άναγνώστες τους. Και τού κακό είναι ότι δέν μπορούν νά τόν άποφυγουν αὐτὸν τόν μετλά, γιατι οι άναγνώστες πού τόν δημιουργοῦν είναι πάντα άπαιτητικοί. Σε σματα δηλ. στο δρόμο ο άλλος κ' άρχίζει τις έπικρίσεις ή τὰ ερωτηματά του, και ού είσαι ύποχρεώμενος, τούλάχιστον από λόγους φιλοφρονήσεως, εἴτε ν' άκούσι ύπομονητικά εἴτε ν' άπαντας άδιαμαρτυρητα. "Ο άναγνώστης πού με στανόματσε σ' ένα δρόμο της Τραπεζής, εδὼ και λίγες ήμέρες, ήταν φίλος. Προσέθετε λόγους αὐτός νά μη μένη άναπάντητος ο άνθρωπος.

Τί κάθεσαι και δέν μάς γράφεις για τού και για τού... — αίτηματα πού έπιμύον άφήνει άνεπιλήτιστα ή Διοίκησης τόν κοίρο πάρα; — μου είπεν έπιτιμητικά.— "Άκουσε, άγαπητέ μου — άπήνητσα, μπαίνοντας στην άντεπίθεση. Άρκετά έχω γράψει και έγω και οι άλλοι συνεργάτες της Τραπεζιτικής για τὰ ζητήματα αὐτά. Νά με συχωρήσι, όμως, άλλ' είμαι ύποχρεωμένος αὐτή τή φορά, άποδίδω «τὰ τού Καίσαρος τού Καίσαρη» να στραφώ κατά τών... συναδέλφων!

Φαίνεται πως έχεις όρεξη γι' άστεία, μου είπε.— Καθόλου, προσέθεσα. Νομίζω ότι έτσι ίσχυροποιώ τού ήθικό σθένος μας εναντι τού εργοδότη. Για στάσου, φίλε μου... Τί διαβάζει ή Διοίκησης κάθε μήνα στο φύλλο της Τραπεζιτικής; "Ένα σωρό ψόγους, κατηγορίες, παράπονα και τὰ τούτοις όμοια εναντίον της. Και είναι φυσικό ν' άναλογιζέται: «Κύτταξε τούς ύποκριτές πού θέλουν νά μου παραστήσουν τούς άνεπιλήττους... "Άμ, αὐτοί κυττάζουν πώς νά «φάγ» ο ένας τόν άλλο — ύπηρεσία — πώς θα κρατήση ο καθένας πάση θυσία τού μικρό ή μεγάλο πόστο του.

(Συνέχεια εις την 2α σελίδα)

ΕΚ ΤΩΝ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ ΤΟΥ ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΥ ΠΡΟΚΥΠΤΕΙ

ΑΛΜΑΤΩΔΗΣ ΑΝΟΔΟΣ ΤΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

Παράλληλος άνοδος κερδών παρά την πολιτικήν συμπίεσөөς αὐτών.— Ραγδαία πτώσις τού ποσοστου δαπάνης εκ παροχών προς τού προσωπικόν. — Εύρεά τά περιδώρα άμοιβής της εργασίας.

Η εκ της έξεχούσης συμμετοχής τών Τραπεζών εις τās σημερινάς μορφας οικονομικής έξελίξεως προοπτικής τεραστίον δι' αὐτάς ώφελειών άποτελεί τήν κυριαρχούσαν εικόνα τών 'Ισολογισμών αὐτών. "Ο 'Ισολογισμός της Έθνικής Τραπεζής της 'Ελλάδος Ιστάμενος επί κεφαλής τών όμοίων του τών λοιπών, έμπορικόν τούλάχιστον, Τραπεζών αναδιδάξει έφέτος τὰ άκαθάριστα κέρδη της Τραπεζής εις 885 εκατομ. Δρχ. εναντι 777 εκατ. τού παρελθόντος έτους. Άντιπροσωπευτική εικόνα τών παραγωγικών εργασιών της Τραπεζής, αἱ τοποθετήσεις, παρουσιάζουν ύψος 16.541 εκατομ. Δρχ. εναντι 13.329 εκατ. περυσιόνων. Η Τράπεζα έξ άλλου ήτο ένδεχόμενον κατά τās ύπαρχούσας ένδείξεις νά παρουσιάση πολύ μεγαλυτερον ποσόν μικτών κερδών. Έκ πρώτης όψεως συντηρητικώτερα πολιτική έπιειδύσαν εις έτερα σοιχεία ένεργητικω (χρεώγραφα, κινητά άξια ή κλπ.) εις όρελος έτερον άμεί-

σω άποδόσεως εργασιών θα έτεινε προς τού τοιοῦτον άποτέλεσμα. Άντιθέτως ένδεχεται νά έπεκράτησαν συντηρητικώτερα τού δέοντος κριτήρια ως προς τόν χαρκτηρισμόν στοιχείων άναγομένων εις άποτέλεσμα εις τιοαῦτα προσωρινού παθητικώ. Έρευνήσεις προς τούτο, σὺν τούς άλλους, ο γενικώς λογ)σμός «έκκερμεύει». Άνεξαρτήτως όμως της τιοαῦτης πολιτικής συμπίεσεως άποτελεσματων ή κατανομή τών εμφανιζόμενων μικτών κερδών παρουσιάζει έφέτος σημαντικώτατην ποσοστιαία άν πτώσιν, ως προς τās δαπάνας άποδοχών και παροχών έν γενει προς τού Προσωπικόν.

Γενικώτερον δέ παρά τούς ίσχυρισμούς της Διοικήσεως, τούς στριζόμενους εις τού άπδλυτον ύψος τών δαπανών ύπερ τού Προσωπικού, αι δαπάναι αὐται κατά ποσοσόν συντηρητικώτερα πολιτική έπιειδύσαν εις έτερα σοιχεία ένεργητικω (χρεώγραφα, κινητά άξια ή κλπ.) εις όρελος έτερον άμεί-

'Ετη	Μικτά κέρδη	ποσοσόν επί μ. κερδών
1958	497 Έκατομ.	210 Έκατομ. 42,3%
1959	529 »	241 » 45,5%
1960	593 »	259 » 43,6%
1961	777 »	298 » 38,4%
1962	855 »	317 » 34,8%

Τού 5,2% διαφορά ποσοστου 1960-1961 αντιπροσωπεύει Δρχ 40 εκατ. επί έλαττον, εις βάρος τών αίτημάτων του Προσωπικού. Η εκ τού 3,6% (38,4% — 34,8%) περαιτέρω διαφορά χρέσεων 1961-1962 αντιπροσωπεύει Δρχ. 31 περίπου εκατομ. επί έλαττον τών όσον με βάσιν τὰ προπερυσινά δεδομένα θα ήδύναντο νά διατεθώσι ύπερ τών έκκερμευμένων αίτημάτων μας. Έκάν δέ λάθωμεν ύπ' όψιν ότι τού σύνθησε και εις παλαιότερας, όχι τόνον κερδοφόρους, χρησις ποσοσόν συμμετοχής της δαπάνης τού παράγοντος «εργασίας» ή κατά μέσον όρον 43% ή έξεχόμενη σήμερον διαφορά εξ 8%

περίπου αντιπροσωπεύει περί τὰ 68,5 εκατομ. δραχμής (!). Δηλ. τού περιθώριον τούτο καλύφωσε τών αίτημάτων του τού προσωπικόν θα τού είχε εάν διετήρη τού ποσοσόν δαπάνης τού όποιον είχε κατά τās ίσχυράς περιόδους, ότε έκαλοῦτο νά προσφέρη θυσίας και νά κήμη 'Ίδωμεν ύπομονην μέχρι της έξελσεως τών καλλίτερων ήμερών. Και σήμερον ότε αι ήμέραι αὐται ήλθον, τού Προσωπικόν όχι μόνον δέν άξάνει τού ποσοσόν συμμετοχής τās, άλλ' ούτε διατηρεί και τού όρισταμένον με άποτέλεσμα νά χάνη τὰ τεραστια άνωτέρω περιθώρια τὰ όποια τ ο υ ή 4 η κ ο υ ν. (Συνέχεια εις τήν 4η σελίδα)

Η ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

ΕΙΣ ΒΑΡΟΣ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

Ευρύτατην άπήνησιν ειχε τού «περι πωινών» άρθρον του προηγούμενου μας φύλλου. Τού ότι αι πωιναι χρησιμευοῦνται ως μέσον πώσεως τού Προσωπικού, συζητείται δυσμενεστάτα μεταξύ τών Τραπεζοῦπαλλήλων και άπασαχολεί τās συνδικαλιστικας οργανώσεις.

Ιδιαιτέρων όμως αίσθησιν ούδωλως κολακευτικήν διά τήν ΕΘΝΙΚΗΝ ΤΡΑΠΕΖΑΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ άποτελεί ή έλλειψις Συλλογικού εκπροσώπου εις τὰ Πειθαρχικά Συμβούλια. Ούτω ο κρινόμενος καταδικάζεται χωρίς ν' άκουσθή ούτε μία λέξις ύπερ αὐτου. Τού ξερον γράμμα της συνταχθείσης, ως έπί τού πλείστον εις στιγμιαία άγωνίας και φόβου άπολογίας του, είναι άσθενεστάτος ύποστηρικτής του και εκ τών προτέρων άπορηπητός κατά την σκέψιν των κριτών, ότι, «ο φαίχτης τί θα κάνει θα δικαιολογηθή». Αμφότερα τὰ γεγονότα ταῦτα άποτελοῦν ήθικά πλήγματα κατά της Τραπεζής. Η εύχρεία έπιβολής σωρείας πωινών και ή άπουσία τού Συλλογικού εκπροσώπου απο τὰ Πειθαρχικά Συμβούλια αι συμβαίνουσai μόνον εις τήν σημερινήν ην Ε.Τ.Ε. φελείας εκ τού «μπαμποῦλα» της πωινής με τόν όποιον οι δημιουργοί του νομίζουν ότι έξυπνητοῦνται Τράπεζαν.

Άς έπικρατήσουν συνεπώς λογικώτεροι και πλέον συγχρονισμένοι σκέψεις, νά άναθεωρηθούν αι κυριώτεροι τών έπιβληθεισών πωινών, νά άρθώσιν ού συνέπειαι αὐτών, νά τροφοδοτηθούναι με τās τινός φειδ ο ύς τὰ Πειθαρχικά Συμβούλια και τού κυριώτερον νά μετέχουν εις αὐτά Συλλογικοί Έκπρόσωποι.

... ΣΥΝΕΧΕΙΑ

Ποικίλα άντιδράσεις προεκάλεσε τού εις τού προηγούμενον φύλλο μας δημοσιευθεν σχολιον από τόν τίτλον «Αδδριτισμός». Παρουσία ζόμεν τās δύο κυριώτερας, την μέν εκ τών διαμαρτυρομένων διά τού σχολιον της εκ τών έπικροτούντων αὐτό, εύχαριστως δέ θα δημο-

σιεύσωμεν πάσαν περαιτέρω κρίσιν.

Η άρμολία 'Υπηρεσία της Τραπεζής διαμαρτυρομένη ίσχυρίζεται ότι τὰ περι δρων Καταθέσεων κυκλοφορησάντα εις την Γαλλικήν έντυπα δέμ άφοράσι τούς τουριστας, άλλα τούς έν τή άλλωδαπή ένδιαφερομένους ίνα οδοι λαμβανόντες γνώσιν τών έν 'Ελλάδι ίσχυόντων μεταφόνων ένταῦ-

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ "ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ,"

Ε.Ο.Κ. ΚΑΙ ΕΘΝΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Η άποκάλυπτος άρνησις των χωρών-Μελών τής ΕΟΚ να διαδέσονται τα απαιτούμενα διά την έκτέλεσιν του μακροπρόθεσμου προγράμματος οικονομικής ανάπτυξεως τής Ελλάδος κεφάλαια και ή διαφιλής ενίσχυσις ανταγωνιστριών χωρών αποτελούν θετικές παραβάσεις του πνεύματος και του γράμματος τής συμφωνίας συνδέσεως. Έξ άλλου το ύψ' εκάστου συναεairου διδόμενου προβάδισμα εις τα εθνικά οικονομικά συμφέροντα και ο ύποκοπος τούτων ανταγωνισμός εντός των κόλπων των όργάνων τής ΕΟΚ μαρτυρούν ότι το «κοινοτικό» πνεύμα αιώρειται εισετι εις την σφαίρα των όνειρων. Κατόπιν των άνωτέρω είναι πρόβλημα ότι επιβάλλεται ή μερική τουλάχιστον αναθεώρησις των κατευθύνσεων τής οικονομικής μας πολιτικής προς τόν σκοπόν τής ισορρόπου ανάπτυξεως των διαφόρων κλάδων τής οικονομίας μας, άκόμη και των θεωρουμένων εκ πρώτης όψεως και βάσει των προθεσμιών του δασμολογικού άφοπλισμού ώς μη άπαλύτως βιωσίμων, καθώς επίσης και ή διευρύνσις των έμπορικόν μας άναλλαγών μετά τόν έκτός τής Ε.Ο.Κ. χωρών.

Η σύνοψις τής Ελλάδος με τήν ΕΟΚ και α διαγραφόμεναι προοπτικά όλοκληρωτικής εντάξεως μας εις τόν εν λόγω ευρύτερον ευρωπαϊκόν οικονομικόν χώνον συνυπόγονται, ως γνωστόν, σοβαρούς κινδύνους διά την περαιτέρω ανάπτυξιν τής Χώρας ως αποτέλεσμα έθνικογεωγραφικής περιοχής: Ο δασμολογικός άφοπλισμός, διευκολύνων την εισβολήν των βιομηχανικών προϊόντων των προηγμένων ευρωπαϊκών χωρών άπειλει με εξόντωσιν τής εις το στάδιον τής ανάπτυξεως εύρισκομένην ελληνικήν βιομηχανίαν, ενώ ή έλευθερία εγκαταστάσεως ξένων επιχειρήσεων με μεγάλην πείρα και άφθονα, χαμηλού κόστους, κεφάλαια θ' άποδών ένδομησιμος καταστρεπτική διά τας όμοειδεις ελληνικές τοιαύτας. Συνειδησιν των ως άνω κινδύνων έχουσ άσφαλώς πάντες οι όπισσθήτοντες υπεύθυνοι οικονομικοί παράγοντες τής Χώρας άκόμη και οι εξ αυτών τεταγμένοι ύπερ τής αντί πάσης θυσίας προοδεύσας μας εις τους 'ΕΣ. Παρά ταύτα έπεκράτησε γενικώς ή πεποίθησις ότι διά τής εντάξεως των προσπαθειών όλων μας θα καταστή δυνατή ή έντός των προβλεπόμενων χρονικών περιθωρίων άνύψωσις εις τόν επιβαλλόμενον βαθμόν τής ανταγωνιστικής στάθμης τής οικονομίας μας και ή διάσωσις μας εκ τής Ευρωπαϊκής πλημμελείας.

Η άποψις ατή ενισχυθή εκ τής ταχύτατα αναπτυχθείσης περίξ του όλου θέματος φιλολογίας, ή έπιβώδης τής όποιουσ δύναται να συνοψισθή εις το δόγμα του μεγάλου 'Ελληνοσ πολιτικού: "Η 'Ελλάς πλώρειται να ζήση και θά ζήση". Ολίγον κατ' όλίγον έπισυνοήσαν, ότι ή επανάληψις των αυτών γενικιοτήτων άπαιτείται θαυμασίας και άκινδύνους λεωφόρους προς έννα μικρόν παράδεισον εις τόν όποιον θά εκυριάρχει το άστρον του ελληνικού δαιμονίου (δυστυχώς αύ το δέν συμβάλλει δια πρώτην φοράν εις την ιστορίαν μας. Πολλάκις και κατά το παρελθόν εις άποφασιστικές στιγμάς εξελάβοντες τους πόθους μας και τούς έρμηευτάς των ώς μεσοαιονικόν προσκλητήριον δια μεγάλας πραγματοποιήσεις).

Αποτελέσματα τής κατά τ' άνωτέρω διαμορφωθείσης ψυχολογίας ύπέρβη ή κατ' ούσιαν έγκατάλειψις τής προσπαθείας δια την άκριβή σταθμισιν των σημειούμενων οικονομικών και λοιπών εξελίξεων εις την Ευρώπην και άλλωθεν και την βάσει ταύτης χάραξιν τής επιβαλλόμενης δια την βιωσιμότητά τής οικονομίας μας πολιτικής. Έθεωρήσαμεν σκοπιμώτερον να επιδεικνύμεν την «Ευρωπαϊκήν» μας συνείδησιν και το ύψηλον «κοινοαγορικόν» μας φρόνημα. Καί αί άπογοητεύσεις ήλθον ή μία κατόπιν τής άλλης: Η καταργηθείσα οικονομική βοήθεια των Η.Π.Α. δέν πρόκειται να αναπληρωθή εις άξίαν λόγω έκτασιν ύπό ούδένος «Κονονόρισμου». Έντός των κόλπων τής Ε.Ο.Κ. συγκρούονται με άγριότητα τα κατ' ιδίαν εθνικά συμφέροντα, ή ισχύς των όποιων άπεδείχηθ' άπαξ έτι ισχυρότερα πάσης κενρωπαϊκής ή άλλαντικης ιδέας.

Διά την όλύψυχον και άπιυθέςωσ άφελή προσήλωσιν μας προς το ιδεώδες τής Ευρωπαϊκής όλοκληρώσεως λαμβάνομεν ως αντίδρασιν μας περιόριαν συμβουλών και σαστάσεων και ούχι σπανίως επικρίσεων. Μόνον περί χρηματοδοτήσεως του προγράμματος επενδύσεων άποφεύγεται άσειπρητός πάσα νοξίς.

Η μέχρι του σημείου τούτου εξέλιξις ύπέρβη ίσως άναπόφευκτος λαμβανόμενη ύπ' όψιν τής άπειρίας μας εν σχέσει με τας χρησιμοποιουμένας ύπό τών οικονομικών παραγόντων των Ευρωπαϊκών χωρών μεθόδους δια την εξυπηρέτησιν των ιδίων των συμφερότων, Έν τούτοις τελευταίως πληθύνονται αί ένδείξεις ότι οι έταίροι τής Κοινής Άγοράς, παρά τας άπαραιμίλους τεχνικάς προόδους των, διατηρούν ώρισμένας παγίας συνθησεις εις τας πάσης φάσεως συναλλαγάς των. Μεταξύ των συναλλακτικών των ειδών συγκαταλέγονται ο σεασημύς της τών υπο-

τιθεμένων δύναμιν και ή δια μύριον προφάσεων άθέτησις των άνειλημμένων προς τούς αδύνατους ύποχρεώσεων, άνεξαρθήτως των δοθεσών άντιπαροχών.

Χαρακτηριστικήν εκδήλωσιν τής νοοτροπίας ταύτης άποτελεί ή φιλομολογούμενη άνευ όρων εισδοχή τής φίλης και γείτονος Τουρκίας εις την ΕΟΚ και ή έπίδειξις άμα μέχρι τούδε εύνοια προς την εν λόγω χώραν πείθει περί τής βασιμότητος των φημών.

Ένθυμούμεθα πάντες όποιοι μακραιοί και επίπονοι διαπραγματευσεις άπήτησαν δια την κατάρτισιν τής τόσοσ πανηγυρισθείσης Συμφωνίας Συνδέσεως τής Χώρας μας μετά τής Κοινής Άγοράς. Καί ποίοι ύποχρεώσεις άνελήφθησαν εκ κатеύθεν. Έν τούτοις οι έταίροι τής ΕΟΚ πριν άκόμη συμπληρωθή εξαμηνον από τής έναρξεως εφαρμογής τής Συμφωνίας παραβαίνου τον διασφαλίζοντα τας εις τας Χώρας-μέλη εξαγωγήσ των γεωργικών μας προϊόντων, όρον, συμφώνως προς τόν όποιον δέν έπιτρέπονται μειώσεις δασμών άνευ τής συγκαταθέσεως τής Ελλάδος.

Δέν έμπνεει θεαίως τρομαρές άνησυχίας ο τουρκικός ανταγωνισμός, παρά το γεγονός ότι ή γή των διαθέτει τα αυτά με ήμας εξαγωγίμια προϊόντα. Έκείνον το όποιον δέν να προκαλή δέος είναι ή εκκόλπις με την όποιαν οι έταίροι τής ΕΟΚ αθετούν άνειλημμένας ύποχρεώσεις, χωρίς να αισθανθούν την άνάγκην κάποιας ύλογοφανούς δικαιολογίας. Οτι γίνεται την στιγμήν ατήν με την Τουρκίαν δυνάτον να επαναληφθή άνεριν και με την 'Ισπανίαν και Πορτογαλίαν, τα άμερικανικά καπνά κ.λ.π. Πας τής δύναται να άντιληφθή τας έντεύθεν συνεπειάς δια την βασιζόμεν ήν επί τής γεωργίας οικονομίαν τής 'Ελλάδος.

Αι ως άνωτέρω εξελίξεις επιβάλλουν την εν τινι μέτρω άνάθεωρησιν του οικονομικού μας προσανατολισμού.

Κατά την τελευταίαν τριετίαν έθεωρήσαμεν ως θεβαίαν την ταχέαν όλοκληρωσιν τής Ευρωπαϊκής οικονομικής εννοπήσεως και έπολασιλασιάζαμεν τας προσπαθείας μας δια να καταστώμεν μία κατά το μάλλον και ήττον αξιόλογος έπαρχία των 'ΕΣ. Αι έρευνάι μας έστρέφοντο κυρίως εις την άνεύρεσιν των κλάδων εκείνων τής οικονομικής δραστηριότητος, δια τούς όποιους οι Ευρωπαίοι δέν έδεικνουν ένδιαφέρον, δια να δημιουργήσωμεν δι' αυτών μίαν «συμπληρωματικήν» οικονομίαν.

Έν τούτοις ή πραγματικότητα είναι άλλως διάφορος. Έκάστον εκ των έξ χωρών τής ΕΟΚ παρά την εις τούς λόγους έμμονήν εις τας άρχάς τής Κοινής Άγοράς, μετέρχεται εν τή πράξει πάν μέτρον δια την προώθησιν των ιδίων αυτής συμφερότων κατά τρόπον ήκιστα συμβιβαζόμενον με το «κοινοτικόν πνεύμα». Βεβαίως ή επάνοδος εις τόν προσανατολισμόν του μεσοπολέμου δέν φαίνεται πιθανή, πάντως όμως επί πολύ τα στενά εθνικά συμφέροντα θα άποτελούν το γνώμονα τής οικονομικής πολιτικής εκάστου κράτους.

Υπό τας συνθήκας ταύτας είναι προδηλώς επιβεβλημένα α) ή ισόρροπος ανάπτυξις όλων των κλάδων τής Οικονομίας τής Χώρας μας και ή αξιοποίησις πασών των ύφισταμένων δυνατοτήτων οικονομικής ανάπτυξεως. Η τυχόν ύπαρξις ισχυρών ανταγωνιστικών επιχειρήσεων εις την Κοινήν Άγοράν δέν πρέπει να άποτελή πρόσβασιν δια την άρσησιν τής επιβεβλημένης άρραγής εις τας όμοειδεις 'Ελληνικάς Έπιχειρήσεις, διότι ούδέν καλύτεν την εν άνάγκη μονοεργία παρασιν των προθεσμιών δια τόν δασμολογικόν μας άφοπλισμόν, μέτρον ότου και αί ελληνικάί επιχειρήσεις άνδρορθούν, β) ή διεύρυνσις των οικονομικών μας σχέσεων και ή σύναψις διμερών συμφωνιών δι' άνταλλαγάς προϊόντων με οιανδήποτε χώραν τής ύψηλιου, εις τρόπον ώστε να παύση ή επικίνδυνος μονοεργία εξάρτησις μας εκ των διαθεσών των χωρών τής Κοινής Άγοράς, αιτίης επί του παρόντος εμφανίζονται ήκιστα εύνοϊκά και διόπονται, ως επί το πλείστον, ύπό ώρισμένων πολιτικών (και συνεπώς λίαν μεταβλητών) κριτηρίων.

ΣΥΝΗΛΘΕ ΤΗΝ 22^{ΗΝ} ΑΠΡΙΛΙΟΥ Η ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ ΤΩΝ ΜΕΤΟΧΩΝ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

ΟΕΥΤΑΤΗ ΠΡΟΒΟΛΗ ΑΙΤΗΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΜΙΚΡΟΜΕΤΟΧΩΝ

'Ολοκληρος ο λόγος του Προέδρου του Συλλόγου μας

Τήν μεσημβρίαν τής 22.4.1963 συνήλθεν ή έτήσια τακτική γενική συνέλευσις των μετόχων τής Ε.Τ. Ε. ένώπιον τής όποιας ο Διοικητής του 'Ιδρύματος κ. Δημ. Χέλμης άνέγνωσε τήν έκθεσιν των πεπραγμένων τής διοικήσεως κατά την χρήση 1962. Μετά τόν κ. Διοικητήν τόν λόγον έλαβον ο Πρόεδρος τής νεοσυσταθείσης ένδεσεως άνωμιων έταιρειών κ. Γ. Μυλωνάς Ζητήσας τροποποίησιν του Καταστατικού ώστε να μετάσχου τής διοικήσεως τής Τραπέζης εκπρόσωπος τής ως άνω ένδεσεως. Προέτι δέ να συνδεθί το μέρισμα ποσοστιαίως με την χρηματιστηριακήν τιμήν των μετοχών και όχι με το εταρικό κεφάλαιον. Προς ατάς τας άποψέας συνένκλιαν και έτεροι όμιληταί κάτοχοι μικρού, κατά κανόνα άριθμού μετοχών.

Είς τόν κ. Μυλωνά άνήτησεν ο κ. Π. Γουναράκης τέως 'Υποδιοικητής τής Τραπέζης, ο διευθυντής δικαστικού κ. Ν. Γαζής κ. ά., αναπτύξασ επιχειρήματα έξ όν συνάγεται ότι νομίμως δέν εύσταθε ή άξιολογησις περι συμμετοχής εκπροσώπων τής ένδεσεως μετόχων άνωμιων έταιρειών, εκτός αν τουτο άποφασισθί ύπό τής πλειοψηφίας

'Η όμιλις του Προέδρου

Κατά την πραγματοποιηθείσαν την 22ην 'Απριλίου έ. έ. 'Ετησίαν Τακτικήν Γεν. Συνέλευσιν των Μετόχων, ο Πρόεδρος του Συλλόγου όμιλήσας ειπέ τα εξής:

Κύριε Διοικητά, Κύριοι Μέτοχοι,

Μετά δίμνον συμπληρωθείσα την 22ην 'Απριλίου έ. έ. ή λογοδοτούσα Διοίκησις κατευθύνει την τύχην του 'Ιδρύματος. Διά τόν λόγον τούτον, ύπό την ιδιότητα μου του μετόχου και εκπροσώπου του Προσωπικού, συγχάρω και εύχομαι εις τόν κ. Διοικητήν όπως άποδύη ύγειας, ίνα δυνηθή να προσφέρη, ως μέχρι τούδε, τας ύπηρεσίας του εις το 'Ιδρυμα και γενικότερον εις την οικονομίαν τής Χώρας.

Έν τούτοις κρίνω ότι είναι άνεπιτρέπτον όπως, τα αίσθήματα σεβασμού και αγάπης του Προσωπικού προς τόν Κον Διοικητήν, τα όποια άλλως τε εξεδηλώθησαν έμπράκτως κατά την πρόσφατον άσθένειαν του με έμποδίσουν να έπισημάω άπαξ έτι — και δι' έκτον κατά σειράν έτος — τα διαπραχθέντα και κατά την άπολογισμένην περίοδον σφάλματα και παραλείψεις εις την διεξαγωγήν των εργασιών και τήν μεταχείρισιν των εν τή Τραπέζη εργαζόμενων, των πρωταγωνιστών επί των όποιων έστηρίχθη και έμεγαλούρησε το 'Ιδρυμα.

Παρέχω και πάλιν εις τόν κ. Διοικητήν την διαβεβαίωσιν ότι δύναται να βασίχηται εις το Προσωπικόν και προσβλήθη ως τόν ειλικρινέστερον συνεργάτην του και παράγοντα δι' έτι καλλίτερας δια την Τράπεζαν ήμέρας.

Είμαι αναμφοισθήτητον, Κύριοι Μέτοχοι, ότι αί εργασίαι τής Τραπέζης και κατά το παρελθόν έτος έσημείωσαν αισθητήν άνοδον ως προκύπτει εκ του ήθη μαιοειθεντός 'Ιστολισμού και τών διαλαμβανόμενων εις τόν πρόν όλίγων αναγνωσθέντα άπολογισμόν. Δέν θα ένεργήσω άνατομή των άριθμών διότι τουτο θα ήτο δυνατόν μόνον έφ' όσον ο εις χείρας σας άπολογισμός διεδομένο είναι τουλάχιστον εδδομάδα ενωρίτερον, ώς ύπεστήριξεν και ύποστηρίζει ή Έκπροσώπισις.

Θά περιορισθώ συνεπώς εις το να έπισημάω τούς άκολουθους δύο σοβαρούς κινδύνους, οι όποιοι δύναται να επιδράσουν άποφασιστικά επί τής τύχης τής Τραπέζης και έπιούσιν επί αυτών την ιδιαιτέραν προσοχήν τής Διοικήσεως, χωρίς ή τοιαύτη ύπόδειξις μου, ίδια όσον άφορά τόν πρώτον, να σημαίνει παραγορίσιν τής εκ μέρους τής καταβαλλόμενης προσπαθείας.

ΠΡΩΤΟΝ: 'Επί των τοποθετήσεων τής Τραπέζης. Η διαπιστωθείσα και συνεχιζόμενη ραγδαία άνοδος αυτών και οι εκ ταύτης πολλαπλασιαζόμενοι κινδύνου, περαν τής εκ τής εισδοχής μας εις την Κοινήν Άγοράν δημιουργηθείσης πραγματικότητας επιβάλλουν όπωσ, προς πλήρη κατοχύρωσιν τής Τραπέζης, λαμβάνονται διασφαλιστικά

των μετόχων. Ως προς το αίτημα τής συνδέσεως του μερισματος προς την χρηματιστηριακήν τιμήν των τίτλων άνεφέρθη ότι εις άπάσας τας χώρας, το μέρισμα συνδέεται προς την όνομαστικήν άξίαν των τίτλων. Έπιπροσέθησεν συζητήσις ως και λόγοι των Προέδρων των Συλλόγων Συνταξιούχων και 'Υπαλλήλων κ.κ. Μελισσαροπούλου και Καραπάνου, οι όποιοι προέβαλον τα ζητήματα των μελών των. Τέλος προτάσει τής Διοικήσεως τής Τραπέζης άπεφασισθή ή δια τροποποιήσεως προσαρμογή του Καταστατικού αυτής προς την ισχύουσαν νομοθεσίαν ώστε να καθορίζεται κατάστατον όριον μερισματος 6% επί τής όνομαστικής άξίας των μετοχών.

Έπίσης άνενηθή δια μίαν τριετίαν ή θηρεία του 'Υποδιοικητού τής Τραπέζης κ. Ι. Παρασκευοπούλου, εξελέγησεν δε εις τας θέσεις δύο εξερχόμενων συμβουλών οι κ.κ. Πανάγοσ Πρόεδρος 'Εμπορικου και Βιομηχανικου 'Επιμελητηρίου 'Αθηνών, κ. Κ. Καυκάς πρώην 'Αρεοπαγιότη ένθ' έτεροι δύο έξερχόμενοι, οι κ.κ. Κ. Βεροϊόπουλος και Α. Λαϊμύς επανεξελέγησαν.

Μέτρα υπερκαλύπτοντα το λαβείν τής εν οιαδήποτε περιπτώσει, ειδικότερον δε δια τας βραχυπρόθεσμοσ, ή εν πάση στιγμί ρευστότης αυτών δέν ν' άποτελή το βασικόν κριτήριον τής χρηματοδότησεως τής πελατείας. Διότι όταν το ύψος των γενομένων προβλέψεων δι' έπισφαλείς άπαιτήσεις καθωρίσθη εις 30 εκάτ. το 1958 και 35 το 1960, δια δε το 1961 ρύξηθι εις 60 εκάτ., δια να άνέλθη κατά το άπολογιζόμενον εις 85 εκάτ. δημιουργήνται, δια τούς άγνωστούς, εύλογοι άνησυχία και έρωτήματα δια την άσφάλειαν τους χορηγήσων, άνεξαρθήτως εαν το εκ του νόμου προβλεπόμενον ποσοστόν των δια τόν προλεχθέντα λόγον κρατήσεως άναβιβάξεται εις 1%. Έν πάση περιπτώσει ή Έκπροσώπιτικώ φρονη δι' ήτο δυνατόν το ποσόν των 85 εκάτ. να περιορισθί.

Υποστηρίζω δε την άποψιν ταύτην διότι οι εν τή Τραπέζη εργαζόμενοι είναι ο μεγαλύτερος μέτοχος αυτής, λόγω κατοχής άξιολογου ποσού μετοχών ύπό των 'Ασφαλιστικών των Ταμείων. Έχουν ως εκ του λόγω τούτου άμεσον και σοβαρόν ένδιαφέρον δια την αύξησιν του μερισματος, ίνα έτι περαιτέρω ίκανοποιηθώσιν οι 1% μετοχοι, μεθ' όν επιθυούμεν τόν στενήν συνεργασίαν δια την πρόδοτον του 'Ιδρύματος. Η μη πραγματοποίησις τής αύξήσεως ταύτης φρονώ ότι δέν πρέπει ν' άποδοθί εις έλιειψιν καλής θελήσεως εκ μέρους τής Διοικήσεως.

Πάντως δέν είναι γνωστόν εις τόν όμιλούντα εαν και ποίοι παράγοντες επείρασεν επί τής ληφθείσης άποφάσεως. Άνεξαρθήτως όμως των άποφσεων αί όποιας επεκράτησαν, εις έμε προβάλλεται το καθήκον, ίνα από του θήματος τούτου άπευθύνω έκκλησιν προς όλον τόν πολιτικόν κόσμον τής Χώρας όπως ήσταιται εις το πλευρόν τής Τραπέζης, διότι δια τής τοιαύτης τοποθετήσεως του έκπληρω το καθήκον του έναντι του συνόλου του 'Ελληνικού λαού, γνωστό όντος ότι ή 'Εθνική Τράπεζα δέν είναι κερδοσκοπική επιχείρησις, άλλ' άσκεί και επιτελεί έθνικην και κοινωνικήν άποστολήν, συμβάλλουσα αξιολογως εις την άνύψωσιν του βιοτικού επιπέδου αού.

ΔΕΥΤΕΡΟΝ: 'Επί τών κατά το παρελθόν έτος ένταθεισών φημών, καθ' άς έγινόντο συγκεκριμένα άνιχνεύσεις περί ιδρύσεως 'Υποκαταστήματων ξένων μεγάλων Τραπεζών εν 'Ελλάδι. Άντιλαμβάνεται πός τής εξ ύμών ποία αι έντευθεν συνεπεία δια το 'Ιδρυμα. Η πεύρα των ξένων τραπεζιτών, τα άφθονα και εύθινα κεφάλαια και κυρίως τα τυχόν προνόμια τα όποια θα επετύχων με την πρόφασιν τής προστασίας του άλλωδαπτον κεφαλαίου συνθέντων σοβαρωτάτων άπειλήν δι' όλα εν γένει τα 'Ελληνικά Τραπεζικά 'Ιδρύματα και ειδικότερον δια την 'Εθνικήν Τράπεζαν. Παρά ταύτα όμως, ουδέμια εν τή πράξει, εξεδηλώθη βετική άντιδράσις εκ μέρους του 'Ιδρύματος. Αι τυχόν παρασκηναϊκά κινήσεις δια την προσωρινήν άνάβλησιν τής εισβολής μικρών έν προκειμένω δύναται να έχουσ ένξίαν. Η διαγραφόμενη άπειλή έ-

πεβάλλετο να προκαλέση γενικόν συναγερόν κατά πρώτον λόγον των επιτελικών ύπηρεσιών τής Τραπέζης και να άρχισθι πρό πολλού και με γοργόν ρυθμόν ή άνανδιοργανώσις, κατ' άρχήν των ύπηρεσιών συναλλαγών μετά του κοινού δια τής καθιερώσεως νέων μεθόδων εργασιών, βασισμένων εις τας ξένα πρότυπα με σκοπόν την ταχείαν, άκριβή και εύχερή εξυπηρέτησιν των πελατών.

Κατά δεύτερον λόγον έδει να προκαλέση συναγερόν ήμών των μετόχων. Δράττομαι όθεν τής σημερινής εύκαιρίας να σας παρακαλώσ όπως τελήτε εν επιφυλακή, ίνα εν ή περιπτώσει επανέλθη εις το προσκήνιον το θέμα ιδρύσεως εν 'Ελλάδι 'Υποκατη ξένων Τραπεζών, άντιμετωπισθί τουτο εύκαίρωσ και έν συνεργασία ύμετέρας όργανώσεως και του Προσωπικού προς άποτροπήν του εκ ταύτης κινδύνου δι' αυτά ταύτα τα συμφέροντά μας.

Συνηχίωσιν τας επί του θέματος τής όργανώσεως αντίληψεις τής Έκπροσώπησεως όφειλω να άνανεφρω εις την κατά την Γεν. Συνέλευσιν του παρελθόντος έτους όμιλίαν μου, ότε επεσήμασα την άνάγκην προετοιμασίας δια την όμαλήν προσαρμογήν μας εις τας εκ τής συνδέσεως μας μετά τής Κοινής Άγοράς δημιουργούμεναι συνθήκας και να σημεύσω ότι ούδεν μέτρον άξιόλογον έλήφθη.

Το ήμετερον 'Ιδρυμα εν ώ έδει να άποτελέσθι τόν πεφωτισμένον καθοδηγητήν των 'Ελληνικών Έπιχειρήσεων εις την σκληράν μάχην τής επιτιώσεως των, δέν ήδυνηθή εισετι ούδσ αυτό το 'ιδιον να προσανατολισθί ως προς την ακολουθητέαν όδόν.

Αι βεβαιάσμεναι και εν πολλοίς προς το θεαθήναι γενόμεναι συμφωνία περί ιδρύσεως μεμονωμένων επιχειρήσεων και ειδικού φορέως δια την διενέργειαν επενδύσεων άποτελούν ασπασμαδικές ένεργείας, σερομενίως γενικωτέρας σημασίας. Αμφιβάλλω δε εαν τας εκ των παρισταμένων ήγετικών στελεχών του 'Ιδρύματος πιστεύει την άποτελεσματικότητα τούτων, συναινούσ όμως απλάς και μόνον δια να μην άδειχθώμεν ύστερόντες του άνταγωνιστού.

Δυστυχώς ή προσαρμογή εις τας νέας συνθήκας άπαιτεί σκληράν συστηματικήν εργασία και δημιουργίαν καταλλήλων στελεχών εκ των υπαλλήλων του 'Ιδρύματος. Οι άκριβοπληρωμένωοι ξενοι και έντόπιοι «ειδικοί» δέν είναι δυνατόν να έχουσ τόν άπαιτούμενον ζήλον και ένδιαφέρον δια την προώθησιν και άνάδειξιν τής Τραπέζης έλλείψει 'Εθνοτραπεζιτικής συνειδήσεως. Άντιθέτως δύναται να ύποστηριχθί, ότι πολλοίσι ούτοι έχουσ άπώτερον συμφέρον να τερπιλίσσουν πάσαν σοβαράν προσάθειαν τεινούσαν εις την επί στερεών βάσεων θεμελιώσιν του μέλλοντος αυτής.

Μία εκ των αιτίων, ή κυριώτερα καθ' ήμας, τής κατά τα προλεχθέντα έκτεθείσης άβρανειας του 'Ιδρύματος ένώπιον των σημερινών γενικωτέρας σημασίας εξέλιξεων εις τόν τομέα τής δραστηριότητός του, άποτελεί και ή ακολουθουμένη έναντι του Προσωπικού τακτική παρεκκλίσεις τής ίκανοπήσεως δικαίων αιτημάτων του, πολλά των όποιων άφορούν πρωτίστως εις αυτήν ταύτην την ευδωκίαν των εργασιών τής Τραπέζης.

Η έντευθεν δημιουργηθείσα άπογοητευσις των εργαζόμενων παρεμποδίζει σοβαρώς την ανάπτυξιν τής δραστηριότητος τούτων προς άνάληψιν συγκεκριμένων πρωτοβουλιών, αί όποια θα απέδιδόντο λιαν χρησιμοι εις την άποφασιστικήν περίοδον τήν όποιαν διερχόμεθα.

Κύριοι Μέτοχοι, Θεωρώ περιττόν να σας καταπονήσω αναγιγνώσκων δια μίαν άκόμη φοράν τόν κατάλογον των εις τούς οικείους φακέλλους των άρμόδιων 'Υπηρεσιακών παραγόντων άνασαιυμένων άδικαιολογηγής, επί μακρόν, ειδικωτέρον ζητημάτων, τα όποια άπασχολούτ το Προσωπικόν. Θά άνανεφρωθώ, ένδεικτικώς και μόνον, εις τας σοβαρώτερα εξ αυτών, τα όποια είναι: α) Τό τής καταρτίσεως νέου Οργατισμού κ. ά. β. α. ε. ν. τ. ά. ξ. ε. ω. σ. τ. ο. υ. π. ρ. ο. σ. ω. π. κ. ο. υ. Τό ζήτημα τουτο εκκρεμούν από το 1955 ήχη ένώπιον ήμών κατά

την Γενικήν Συνέλευσιν του έτους 1957, ότε ύπό του τότε Διοικητού κ. Κυριακοπούλου άνεγνωρίσθη ή ανάγκη τής θεραπειας του. Διότι εαν θ' άπαλειφθούν αί γινόμεναι άδικίαι κατά τας άνωμύλους περιόδους του παρελθόντος, θα εδραιωθή ή σύμνοια μεταξύ του Προσωπικού, ήτις άποτελεί όρον άπαραέκβατον δια την άποδοτικήν λειτουργίαν του 'Ιδρύματος.

β) Τό τής εφαρμογής του μέτρου να μνη ύπολεϊψιν ται οι εν τή Τραπέζη εν ε. α. ζ. ό. μ. εν ο. ι. υ. ν. ο. υ. ν. α. ο. ε. λ. φ. ω. ν. τ. ω. ν. λ. ο. π. ω. ν. Τ. ρ. α. π. ε. ζ. ω. ν. Η συνεχής αύξησις των πάσης φύσεως άφελειών τής Τραπέζης καθιστά εύχερώς έφικτήν την έπίλυσιν του αιτήματος τούτου, είναι δε άδικαιολόγητος ή περαιτέρω παρεκκλισις του, ήτις μόνον εις επίσημοσ συνεπειας δύναται να όδηγήσθι.

γ) Τό τής εξυγιάνσεως των 'Οργατισμικών 'Οργατισμών:

Είναι γνωστόν εις ήμας ότι συνεπεί των κατά το παρελθόν ληφθέντων μέτρων ύπό τής Πολιτείας, τή επινεύσει τής τότε Διοικήσεως τής Τραπέζης και τής κατ' εφαρμογήν των μέτρων τούτων εξοντώσεως του Προσωπικού, οι ασφαλιστικοί όργανισμοι ύπέστησαν οικονομικόν κλονισμόν. Η προς τόν σκοπόν τής εξυγιανώσεως των ακολουθουμένη ύπό τής Διοικήσεως τακτική δέν καλύπτει ειμή μόνον μέρος των ύποχρεώσεων τής Τραπέζης με άποτελέσμα οι άπόμαχοι και κυρίως οι άναιτίως εκδιωχθέντες συνάδελφοι μας ν' άντιμετωπιώσιν το φάσμα τής πείνης με τας πενιχράς συντάξεις τας όποιας λαμβάνουν λόγω προώρου εξόδου των. Επιβάλλεται να τηθι πλέον τέρμα εις την τοιαύτην απαράδεκτον κατάσταση.

δ) Τό τού σε βασιζόμενου της ιεραρχίας:

Και κατά την περιουινήν όμιλίαν μου ήσκολήθη επί του ζητήματος τούτου και έπέσυρα την προσοχήν του κ. Διοικητή. Άναγκάζομαι να το επαναφέρω διότι ή άναρτησις τής Ιεραρχίας προξεί καταλυτικές άντιδράσεις μεταξύ των εργαζόμενων εις το 'Ιδρυμα. Έπί του σημείου τουτο θα μου έπιτραπή να έπιστήσω οι ιδαιτέρως την προσοχήν σας, Κύριοι Μέτοχοι, διότι ή παραβίασις τής αρχής τής Ιεραρχίας στερεί ίκανούς υπαλλήλους τής δυναμικότητος ν' άντιδράσουν εις τας διδομένες ένίοτε εσφαλμένες έντολάς των άρμόδιων, με άποτελέσμα την πρόκλησιν πλείστων έμφανών ή άφανών ζημιών.

Είναι λυπηρόν, άλλα δίκαιον, να τονίσω ότι εν ώ ή γνωστή παλαιότερα Διοίκησις τής Τραπέζης κατεπάτησε την Ιεραρχίαν, ύπό γράμματος, κυρίως του ύψ' αυτής καταρτισθέντος 'Οργατισμού, μη τολήσασα να εφαρμόσθι εν έξ αυτού άπορέουσας δικαιοδοσίας τής, ή παρούσα Διοίκησις εξήντησε πάντα τα σχετικα περιθώρια.

Τρεις είναι κυρίως αι προς τουτο χρησιμοποιοηθείσα μεθοδοι: Αί κατ' εύνοιαν προαγωγή, ή ύπό διάφορων μορφάς παροχή άμοιβών μη δικαιολογούμενων εξ ουδένος λόγου, και αί τοποθετήσεις εις ύπευθύνους θέσεις κατ' προκλήρητον παραγκωνισμόν των έχόντων σειράν καταλλήφους αυτών.

Διά των κατ' εύνοιαν προαγωγών, τας όποιας, επαναλαμβανώ, δέν διονοήθη να πραγματοποιήσιν εις εύρειαν έκτασιν και ή θεσπισάσα ταύτας Διοίκησις, καταςτρατηγείται ή Ιεραρχία κατά τρόπον άπάδοτον αού μόνον εις το περί δικαίου ούσθημα, άλλα και εις αυτήν ταύτην την σοβαρότητα του 'Ιδρύματος.

Διά τής διανομής ιδαιτέρων άμοιβών καταλήγοντες εις το αύτο το ως προείπον άποτέλεσμα. Έν προκειμένω όφειλω να άνανεφρω ότι ύπάρχουν περιπτώσεις καθ' άς εδημιουργήσαν, άνευ σοβαράς ύπηρεσιακής άνάγκης, θέσεις, άπλάς και μόνον δια την νομιμοφανή άπονομήν άργυρίων άποφορτισών προς τας κελύσματα των άρμόδιων. Πιστεύω ότι ο Κοσ Διοικητής θα σημεύωσι ιδιαιτέρως το σημείον τουτο τής όμιλίας μου θα έρευνήσθι και θα χωρήσθι άδιστάκτως εις την λήσιν των ένδεικτων μέτρων. Διότι εν ώ έπίδεικνύεται φειδώ (Συνέχεια εις την 4ην σελ.)

ΓΙΑ ΝΑ ΘΥΜΟΥΝΤΑΙ ΟΙ ΠΑΛΑΙΟΙ & ΝΑ ΜΑΘΑΙΝΟΥΝ ΟΙ ΝΕΟΙ 'Η άπεργία τήν Πρωτομαγιά του 1886 στο Σικάγο

θα ποσά δι' ίδιον λογ)σμοῦν ἢ ἐπ' ὀνόματι συγγενῶν των. Ἐπίσης τοῦτο γίνεται καί πρός διαφώτι- σιν των Ὑπαλλήλων των Πρεσβει- ᾶν. Παραπονείται δὲ ἡ ἄρμοδια Ὑπηρεσία διότι τὸ λοιπὸν, εὐρὺ εἰς ἐκδοσιν ἐντύπων, ἔργον αὐτῆς δὲν ἐσχολιάσαμεν ἀναλόγως. Ση- μειούμεν ὅτι ἡ γαλλικὴ γλώσσα διὰ τὸν προβληθέντα σκοπὸν, σή- μερον ἐλάχιστα ἐξυπηρετεῖ. Ἄν δὲν ἐξεδόθησαν διὰ τὸὺς τουρίστας διὰτὶ διανέμονται εἰς αὐτοὺς κατὰ μάζας εἰς τὰ γκισσέ ἀγοράς συν- ἀλλάγματος; Ὅσον ἄφορᾷ τήν μείον ἐπὶ τοῦ λοιποῦ ἔργου τῆς Ὑπηρεσίας, αὐτὸ ἀποτελεῖ παρά- λειψιν μας, ἀλλὰ καὶ τοιαύτην τῆς Ὑπηρεσίας, ἥτις δὲν φροντίζει νὰ μᾶς ἀποστέλλῃ ἔστω καὶ ἐν ἐντυ- πον ἐξ ἐκάστης ἐκδόσεως. Οἱ ἐπι- κροτῶντες μᾶς συγχαίρουσιν διὰ τήν παρατήρησιν. Διότι ἐδόθη προ- τεραίτης εἰς τὸ σχολιασθὲν ἐντυ- πον καὶ ὄχι εἰς τοιαῦτα τῆς ἡμε- σωτέρας ἀνάγκης διαφορῶν των τουριστῶν. Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο, τοιζοῦν ὅτι μᾶς ὑπερέκει- σεν ὁ ἀνταγωνισμὸς, ἐντύπα τοῦ ὁποῖου πρὸ ἔτους καὶ πλεὸν κυ- κλοφοροῦν. Ὑποδείξεις καὶ σχέ- δια ἐπὶ τούτου ἔχουσιν πρὸ πολλοῦ ὑποβλήθῃ πρωτοβουλία τὴν συναλ- λασομένων μετὰ τὸ κοινὸν συνα- δέλφων, οἵτινες ἔχουσιν ἄμεσον ἀντίληψιν τὸν ἀναγκὴν τῆς πελα- τείας, ἢ ἐργασία ὅμως ἐπὶ τοῦ ζῶ- τικιστάτου τοῦτου σημείου ἀκόμη ἐκκρεμεί. Τὰ κυκλοφορήσαντα ἐν- τυπα εἶναι λαθρασιμένα ἀπὸ πρὸς τὸν χαρακτισμὸν των Λογ)σμοῦν «COMPTES COMMUNS» ἀντὶ τοῦ ὁδοῦ «COMPTES JOINTS». Αὐτὰ ἐπὶ τοῦ παρόντος. Ἄν ἐνδιαφερόμ- νται οἱ συνάδελφοι διὰ περαιτέρω συνέχειαν, ἐδῶ εἰμαστε...

ΝΑ ΥΠΟΒΛΗΘΟΥΝ
ΕΓΚΑΙΡΙΩΣ

Τοιζομεν καὶ πάλιν τὴν ἀνά- γκην τῆς ἐγκαίρου ὑποβολῆς παρὰ τῶν Κατ)των καὶ Ὑποκαστημά- των των Φύλλων Ποιότητος. Ἦδη διὰ πρώτην φοράν ἴσως αἱ προ- αγωγαὶ παρελθόντος ἔτους ἐσημεί- ωσαν συντομωτέραν πῆξιν προ- ηγουμένης περὶ τῶν. Μετὰ δὲ τὴν διενεργείαν των προσηγουμένων ἐξε- τάσεως κατὰ τὸν προσεχῆ Ἰού- νιον θὰ πρέπει αἱ προσηγουαὶ πε- ριὰς 1963 νὰ διενεργηθῶν, παρε- χομμένης οὕτω τῆς δυνατότητος νὰ περατωθῶν μέχρι τέλους τοῦ ἔ-τους. Ἄς ἔχουσιν λοιπὸν ὑπὲρ ἑπι- των οἱ ἄρμόδιοι Διευθύνται καὶ Προϊστάμενοι νὰ υποβάλλουσ ἀμέ- σως τὰ Φ.Π. 1962. Συμφῶνως πρὸς τὰ κεκαυνοσιμένα ἄλλως τε πρέπει ἤδη νὰ τὰ ἔχουσιν ὑποβάλλει. Ἄλλὰ ἐπὶ τούτου ἀς ἐπέμβη ἐγ- καίρους καὶ ἡ Διεύθυνσις Προσω- πικοῦ. Ἡμεῖς δὲ παρακολουθήσω- μεν καὶ θὰ καταγγελοῦμεν ἀπὸ των στηλῶν μας πάντα ὑπαίτιον.

Στὶς τρεῖς τελευταῖες δεκαετίες τοῦ 19ου αἰῶνα (1870—1900) πολλές ἀπεργίαι στὶς Ἠνωμένες Πολιτεῖες ἔπαιρναν τὴν ὀξύτητα τοπικῶν ἐμφυλίων πολέμων, κάθε φορά πὺ οἱ ἐργάτες διεκδικούσαν ἀποφασιστικὰ τὰ δικαιώματά τους καὶ παρατάσσονταν ἀντιμέτωποι στὰ κυβερνητικὰ στρατεύματα καὶ στὰ ὀπλισμένα ὄργανα των ἔργο-δοτῶν.

Οἱ σιδηροδρομικοὶ στάθηκαν στὴν πρώτη γραμμὴ τοῦ ἐξοντω- τικοῦ αὐτοῦ ταξικοῦ ἀγῶνος. Σὴν μιὰ τεράστια ἔκρηξη πὺ συγκλόνι- σε τὴ χώρα ξέσπασε τὸ 1887 ἡ πρώτη γενικὴ ἀπεργία στὴν ἄμε- ρικανικὴ ἱστορία: ἡ ἀπεργία των σιδηροδρομικῶν. Μιὰ ἀλλὴ ἀπὸ τὶς πολλές ἀπεργίαι των σιδηρο-δρομικῶν ἦταν αὐτὴ πὺ ἔγινε τὸ 1894 ἀπὸ τὴν Ἀμερικανικὴ Ἐνω-ση Σιδηροδρομικῶν.

Πολλὲς μεγάλες, σκληρὲς ἀπερ- γίαι ἔκαναν οἱ ἄνθρακωρυχοί. Ἡ πρώτη ἀπὸ αὐτῆς, γνωστὴ σὰν «μακρὰ ἀπεργία», πὺ κράτησε ἀπὸ τὸν Δεκέμβριο 1874 ὡς τὸν Ἰούλιο 1875, ἔγινε στὶς ἄνθρακο-φῶρες περιοχὲς τῆς Πενσυλβανίας σχεδὸν μέσᾳ σὲ συνθήκες ἐμφυλίου πολέμου. Ἡ ἀπεργία αὐτὴ κατέ- ληξε σὲ μιὰ ἀπὸ τὶς μεγαλύτερες τραγωδίαις τοῦ ἀμερικανικοῦ ἐργα-τικοῦ κινήματος.

Ἐγίναν καὶ πολλὲς ἄλλες ἀ- γριαιὲς ἀπεργίαι τὴν περίοδο ἐκεί- νη. Οἱ ἄνθρακωρυχοὶ τῆς Πενσυλ-βανίας τὸ 1892 κρότησαν μιὰ ἀ- περγία 5 μῆνες κάτω ἀπὸ συνθή- κες μεγάλης τρομοκρατίας, οἱ ἐρ- γάτες ἀσπασίου τοῦ Πίττσμπουργκ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ — ΔΙΕΚΠΕ-ΡΑΙΩΣΙΣ

Ἐνῶ Γραφεῖα ἀνακαινίζουνται καὶ ἐπιπιλα ἀντικαθίστανται μιὰ πολυτελέστερα καὶ πανάκριβα, διὰ νὰ καταστήσωσιν καλλιτέραν τὴν προβολήν τῆς Τραπεζῆς καὶ ἀνε- τωτέραν τὴν εἰς αὐτὰ παραμονήν των ὀλίγων ὑπευθύνων ὀργάνων αὐτῆς, διὰ τὸὺς πολλοὺς ἡ ἀδία- φορία ἐξαντλεῖ τὰ περιθώρια παν- τὸς χαρακτισμοῦ. Οὕτω ἐνῶ ἀπὸ μακροῦ χρονικοῦ διαστήματος ἐνεκρίθη πίστωσις δρχ. 650.000 διὰ τὴν διαρρύθμισιν των χώρων Πρωτοκόλου καὶ Διεκπεραιώσεως καὶ διασκήψιν αὐτῶν, ὥστε νὰ κα- ταστῇ ἀνθρώπινη ἢ ἐν αὐτῷ πα- ραμονῇ καὶ ἐργασία των συνάδελ- φων, ἡ κατάστασις παρατείνεται ἀδικοιολογήτως.

Διατῖ; Μήπως διότι ἐκεὶ διέρχονται τὰς περισσότεράς ὥρας τῆς ζωῆς των ὑπάλληλοι κατωτέρων βαθμῶν; Περιορίζομεθα ἐπὶ τοῦ παρόν- τος εἰς τὴν ἀνω διαπίστωσιν καὶ παρατήρησιν, ἐπιφυλασσόμενοι νὰ ἐπανέλθωμεν.

ἔγραφον μιὰ ἀπὸ τὶς ἐνδοξότερες σελίδαις στὰ χρονικά των ἀγῶνων τῆς Ἐργατικῆς τάξεως.

Αἱματηρὲς ἀπεργίαι ἔγιναν στὸ Φάρ Οὐέστ (Δυτικὲς Πολιτεῖαι) μὲ ὀδηγὸ τὴν Δυτικὴ Ὁμοσπονδία Ἐργατῶν Ὀρυχειῶν. Ἐγίνε ἡ γενικὴ ἀπεργία των νέγρων ἐργατῶν στὴν Νέα Ὀρλεάνη τὸ 1892. Βα- σικὴ ἐπίδωξη των ὀργανωμένων ἐργοδοτῶν τὴν περίοδο ἐκείνη ἦ- ταν νὰ ἐμποδίσουσιν μὲ κάθε τρό- πον τὴν ὀργάνωσιν τοῦ συνδικαλι- στικοῦ κινήματος. Ἦταν μιὰ μά- χη χωρὶς ἔλεος πὺ συνεχίσθηκε μὲ πρωτοφανῆ κτηνώδια καὶ ἀγριό- τητα καὶ στὰ ἐτόμενα χρόνια.

Στὶς δεκαετίαις αὐτὰς καὶ μέσᾳ σ' αὐτὸ τὸ κλίμα τῆς ἀγριας τα- ξικῆς πάλης ξεχωρίζει ἡ λευκὴ ἀ- περγία γιὰ τὸ ὀκτάωρο, τὴν Πρω- τομαγιά τοῦ 1886. Ἡ ἱστορικὴ ἐ- κείνη ἀπεργία ξεκίνησε ἀπὸ τὴν ἀπόφασιν πὺ υἰοθέτησε ἡ νεαρὴ τότε Ἀμερικανικὴ Ὁμοσπονδία Ἐργασίας στὸ συνέδριόν τῆς τοῦ 1884. Ἡ ἀπόφασιν ἔλεγε ὅτι με- τὰ τὴν 1η Μαΐου 1886 ἡ ἐργα-τικὴ ἡμέρα θὰ διαρκούσε πῖα ὀκτῶ μὲρα ὄρες καὶ κέρουσε γιὰ τὴν ἡ- μέρα ἐκείνη τὴν ἐναρξη ἐνὸς ἐκτε- τωμένου ἀπεργιακοῦ κινήματος με- σκοπῶ νὰ ἐπιβληθῇ τὸ ὀκτάωρο σὲ ἔθνη κλίμακα.

Αὐτὴ ἡ μορφὴ πάλης θύμιζε τὸ πνευμα τῆς Βιομηχανικῆς Ἀδελ- φότητος, πὺ δέκα χρόνια πρὶν ζητοῦσε νὰ ἐπιβληθῇ τὸ ὀκτάωρο μὲ λευκὴ ἀπεργία. Τὸ αἴτημα τοῦ

ὀκτάωρου ἦταν ζωτικό σύνθημα πῖα τὶς ἐργατικῆς μάζαις ἀπὸ τὸ τέλος τοῦ ἐμφυλίου πολέμου τοῦ 1865. Τὸ πρόβλημα ἦταν τώρα πῖα νὰ ὀδηγηθῇ ἡ ἐργατικὴ τάξη στὴν συγκεκριμένη πάλιν γιὰ τὴν πραγματοποίησιν του. Ὁ Τέρενς Πάουετερλυ, ἡγέτης των Ἴπποτῶν τῆς Ἐργασίας, πὺ ἀντιμαχόταν τὴν Α.Φ.Λ. (Ἀμερικανικὴ Ὁμο- σπονδία Ἐργασίας) ὑπονομούμε ἔ- λο τὸ κίνημα γιὰ τὸ ὀκτάωρο. Ἐ- πὶ κέντρο τῆς πρωτομαγιάτικῆς αὐτῆς ἀπεργίας τοῦ 1886, στὴν ὁποῖα πῖραν μέρος 350.000 ἐρ- γάτες, ἦταν τὸ Σικάγο. Τὸ ὀκτά- ωρο κατακτήθηκε ἀπὸ 185.000 ἐργάταις, ἰδιαίτερα οἰκοδόμου. Ἡ ἀπεργία ἀπέτελεσε τεράστια ὄθη- σιν γιὰ τὸ ἐργατικὸ κίνημα ἀφοῦ πολλὰ συνδικάτα ἰδρύθηκαν ἀπὸ ἀ- μορφῆ αὐτῶν των ἀπεργιακῶ ἀγῶ- να. Ἐξηφάλισε ἀκόμη καὶ τὴν ἐ- πικράτησιν τῆς Α.Φ.Λ. στὴν σκλη- ρῆ πάλη πὺ διεξαγόταν τότε ἀνά- μεσᾳ σ' αὐτὴ τὴν Ὁργάνωσιν καὶ τὸὺς «Ἴπποτέρας τῆς Ἐργασίας» προγενέστερη ἐπίσημη ἀλλ' ὑπο- νομιστικὴ γιὰ τὶς ἐργατικῆς διε- κδικήσεις, ἐργατικὴ Ὁργάνωσιν.

Ἡ μεγάλη ἀπεργία τοῦ 1886 προκάλεσε ἕνα ἀπὸ τὰ πῖο ἐπιπᾶ- σιμοντα ἐγκλήματα των κεφαλαιο- κρατῶν εἰς βάρος τῆς ἐργατικῆς τάξεως. Σὲ μιὰ συγκέντρωσιν διαμαρτυρίας πὺ ἔγινε στὶς 4 Μαΐου στὸ Χαϊμαρκετ τοῦ Σικά- γου γιὰ τὴν πρόσφατη τότε κτη- νόω δολοφονία ἐξῆ ἀπεργῶν στὸ

ἐργοστάσιο Μακόρρικ στὸ Χάρβε- στερ, κάποιος ἀγνωστο πρό- σωπο ἔρριξε μιὰ βόμβα καὶ σκό- τωσε ἐπτὰ ἀστυνομικοὺς, τέσσα- ρες ἐργάταις καὶ τραυμάτισε πο- λὺ περισσότερους. Ἡ ἀστυνομία συνέλαβε ἀρκετοὺς ἐργατικοὺς ἡ- γέταις. Ὑστερα ἀπὸ μιὰ καμπάνια ὀργανωμένης ὑστερίας καὶ σκηνο- βητημένων συκοφαντιῶν, οἱ Πάρ- σονς, Σπᾶις, Φίσερ καὶ Ἐνγκελ ἀπαγχονίσθηκαν στὶς 11 Νοεμ- βρίου 1877, ἐνῶ οἱ Νήμπ, Σβάμπ καὶ Φλιντεν καταδικάσθηκαν σὲ πολλα χρόνια φυλακῆ. Ἐνας ἄλ- λος, ὁ Λίνκ, βρέθηκε νεκρὸς στὸ κελλί του. Ἡ ἀστυνομία εἶπε ὅ- τι αὐτοκτόνησε.

Ὁλος ὁ ἐργατικὸς κόσμος δο- νήθηκε ἀπὸ διαμαρτυρίαι γιὰ τὴν ἀνθρώπινη τραγωδία τοῦ Χαίη- μαρκετ μὲ τὴν ὁποῖα τὰ δικαστή- ρα ἔπεσαν στὸ ἐπίπεδο των γκάγκστερας, στὴν ἀπεγνωσμένη τὸὺς προσπάθεια νὰ τσακίσουσιν τὸ ἀμερικανικὸ κίνημα.

Σὲ ἀνάμνησιν αὐτῆς τῆς μεγά- λης μάχης, καθιερώθηκε ἡ Πρωτο- μαγιά σὰν παγκόσμια ἡμέρα τῆς ἐργατικῆς τάξεως, ὕστερα ἀπὸ ἀ- πόφασιν πὺ πῖρε τὸ ἱδρυτικὸ συ- νέδριον τῆς Δεύτερης Διεθνούς στὸ Παρίσι τὸ 1889. Ἡ ἀπόφασιν ἐ- λήφθη ὕστερα ἀπὸ γαλλοαμερικαν- κικὴ πρότασιν.

Ἡ Ἐργατικὴ Πρωτομαγιά ξε- πέρασε σιγά - σιγά τὸὺς σκοποὺς μιᾶς ἀπλῆς ἐργατικῆς ἐκδηλώσεως καὶ ἔγινε νὰ μεταβληθῇ σὲ 24ωρη γενικὴ ἀπεργία σὲ διεθνή κλίμα- κα. Ἀργότερα ἡ Πρωτομαγιά ἔ- λαβε τὸν χαρακτῆρα τῆς παγκό- σμιας ἡμέρας πὺ εἶναι ἀφιερωμέ- νη στὸὺς ἐργαζόμενους καὶ ἐορτά- ζεται μὲ ἀπεργίαι καὶ συγκεντρῶ- σεις σ' ὄλες τὶς χώρας τοῦ κόσμου, ἐκτὸς ἀπὸ τὶς Ἠνωμένες Πολιτεῖαι ὅπου ἡ διαρκὴς καὶ περισσότερο συντηρητικὴ Ἀμερικανικὴ Ὁμο- σπονδία Ἐργασίας (Α.Φ.Λ.) κα- θόρισε σὰν ἡμέρα των ἐργαζόμε- νων τὴν πρώτη Δευτέρα τοῦ Σεπ- τεμβρίου ἀντὶ τῆς Πρωτομαγιάς.

ΑΝΥΠΟΚΡΙΣΙΑ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)
Εἰς βάρος μερικῶν ἀπὸ αὐτοὺς κυ- κλοφόρησαν πρὸ μικροῦ ψιθουρι κί' ἀναγκάστηκε νὰ ἐπέμβω γιὰ νὰ προλάβω... συμπλοκάς, κί' ἔ- χουσιν ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριά τὸ θρά- σος νὰ μὲ καταγοροῦν διὰ τὸὺς πε- ριπαίξω μὲ τὴν ἀναβολὴ καταρτι- σσεως τοῦ Ὁργανισμοῦ Ὑπηρεσί- ας καὶ ἐπιλύσεως ἄλλων αἰτημά- των τους; Ἄς κατορθώσουσιν πρῶ- τα νὰ ὑποδείξουσ δίκαια καὶ ἀσ- στηρὰ πρόσωπα γιὰ ν' ἀναλάβουσ τὴν διαχειρίσι τοῦ...

— Σταμάτησε, γιατί μ' ἐξα- γριώνεις μ' αὐτὰ πὺ λὲς — μὲ δῖεκόμην ὁ φίλος, σφίγγοντας τὰ δόντια του.

— Μπα, τὸν καυμένο!... Δὲν ἤξερα ὅτι σὲ κυριεῖδι τόσο πολὺ ἡ ἐρηί ἀγανάκτησιν — τοῦ εἶπα. Ἄλλὰ μάθε ὅτι ἐγὼ ὀρθοτομῶ τὴν ἀλήθεια κί' ἐτσι, παραδέχομαι ὅτι οἱ παραπάνω ἰσχυρισμοὶ τοῦ ἔργου δότου εἶναι ἀπόλυτα σωστοί. Ἐ- κείσι συναντήρει ἢ ὄχι ἐπαγγελμα- τικὴ ἀντιζηλία καὶ φθόνον συνα- δέλφων σου, πὺ προσπάθουσ μ'

αὐτὸ τὸν τρόπο ν' ἀμαυρώσουσ τὴν ὑπηρεσιακὴν σου ἀξία; Ἄν, λοιπὸν, οἱ συνάδελφοί σου διαπράτ- τουν αὐτὸ τὸ ἀνοσιούργημα εἰς βά- ρος σου (ἀντὶ νὰ προσπάθουσ νὰ σὲ φθάσουσ ἢ νὰ σὲ ξεπεράσουσ μὲ τίμια μέσα), ἂν οἱ προϊστάμενοι ἀντὶ ν' ἀποδίδουσ τὸ δίκαιον, ὑπο- κύπτουσ καὶ ἐνδίδουσ εἰς προσωπι- κάσι συμπαθείαις ἢ συμφέροντα, πῶς αὐτοὶ ἔχουσ, κατόπιν, τὸ θάρ-ρος νὰ καταγοροῦσιν των ἐργοδο- τῶν τουσ διὰ τὸὺς ἀδικεῖ; Ἀφοῦ καὶ αὐτοὶ ἄνουσ τὸ ἴδιο — καὶ χει- ρρότερο!... Ἐάν εἶπωμεν ὅτι ἀ- μαρτίαν οὐκ ἔχομεν, ἐαυτοὺς φρε- ναπατόμεν». Ἀνάγκη, λοιπὸν, ἐ- πείγουσα νὰ στραφοῦμε πρὸς ἐαυ- τοὺς. Μὲ σύνθημα τὸ: «ἐκκαθάρω- μεν ἑαυτοὺς» ἄς ἀρχίσουμ τὴν προσπάθεια εἰς νὰ ἐπιτύχομε τὰ αἰτήματά μας.

Παράδοξο, βέβαια, ἐξ ὄψεως τὸ σχῆμα αὐτὸ, ἀλλὰ νομίζω πῶς ἔ- χει σωστὴ καὶ ἀκλόνητη ὄψιν. «Τεθεμελιώται γὰρ ἐπὶ τὴν πέ- τραν». Καὶ δὲν ὑπάρχει φίλε μου, σταθερώτερο θεμέλι ἀπὸ τὴν ἀνυ-ποκρία καὶ τὸ καθαρὸ μέτωπο.

Γιατὶ, ἂν συνεχίσουμ τὴν πορεία μας ἐτσι φορτωμένο μὲ τὰ «ὑπερ- ρεσιακά» μας ἐλαττώματα — ἐν πολλοῖσι φοβερά — κινδυνεύουμ ν' ἀκούσουμ ἀπὸ στιγμή σὲ στι- γμὴ τὴ δίκαιη ἐπιτίμησιν τοῦ ἐρ- γοδότου μας; Ὑποκριταῖσι!

Ὁ φίλος ἐκεῖν ἐν τῷ μεταξύ ἡ- ρεμῆσει καὶ μ' ἄκουγε μὲ σκυμ- μένο τὸ κεφάλι, σὲ σιωπηλῆ ἀπο- δοχῇ των ἰσχυρισμῶν μου.

Θὰ θελήσουσ ἔρα γε νὰ κάμουσ τὸ ἴδιο καὶ πολλοὶ ἀπὸ τὸὺς ἀνα- γνώστες τῆς στήλης αὐτῆς;... Ν.Φρ—ς.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΑΜΟΙ
Ναπολέον Παπαγγελῆς (Λογ. Κέντρου). Θεοδώρα Κουζιάκη (Ὑπ)τος Πτολεμαῖδος).
Κώστας Κατσούλης (Διοίκη- σης) Ἐλένη Κανελλάκου. Θερμὰς εὐχάς.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ
Ὁ συνάδελφος κ. Δημ. Δούκας (Διοκήσις-Γραμματεία) ἀπέκτησε υἱόν.
Ὁ συνάδελφος κ. Κυριάκος Γε- οργίουλου (Κεντρικῶν Κατ)μα) ἀπέκτησε διδμου.
Νὰ τὸὺς ζήσουσ.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΙΚΟΣ ΚΑΙ ΠΙΣΤΩΤΙΚΟΣ ΣΥΝ)ΣΜΟΣ ΤΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΤΡΑΠΕΖΩΝ ΕΘΝΙΚΗΣ & ΚΤΗΜΑΤΙΚΗΣ ΣΥΝ. Π.Ε.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ ΤΑΚΤΙΚΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ
Συμφῶνως πρὸς τὰ ἀρθρα 24 ἔως καὶ 29 τοῦ Καταστατικοῦ, κα- λούμεν τοὺς κ.κ. Συνεταίρουσ εἰς Α'. συνεδρίσιον ΤΑΚΤΙΚΗΣ ΓΕ- ΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Πρατηρίου Ὑφασμά- των τοῦ Συν)σμοῦ (αἰθουσα πα- λαιοῦ Χρηματιστηρίου) ὁδὸς Πσα- μαζόγλου ἀριθ. 1 τὴν 19ην Ἀπρι- λίου ἐ. ἔ. ἡμέραν ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ καὶ ὄραν 5.30 μ.μ. καὶ ἐν περιπτώ- σει μὴ ἀπαρτίαις, τὴν 26ην Ἀπρι- λίου ἐ. ἔ. ἡμέραν ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ καὶ ὄραν 5.30 μ.μ. ἐν τῷ αὐτῷ χώρῳ μὲ τὰ ἔξης θέματα:

1. — Ἐκθεσις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐπὶ των πεπραγμέ- νων τοῦ ἔτους 1962.
2. — Ὑποβολὴ Ἱσολογισμοῦ καὶ Ἀπολογισμοῦ διαχειρίσεως τοῦ ἔτους 1962.
3. — Ἐκθεσις τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου.
4. — Ἐκθεσις τοῦ Ἐλεγκτοῦ.
5. — Ἐγκρισις τοῦ Ἱσολογι- σμοῦ καὶ Ἀπολογισμοῦ διαχειρί- σεως τοῦ ἔτους 1962.
6. — Ἀπαλλαγὴ ἐκ των εὐθυ- νῶν τοῦ τε Διοικητικοῦ καὶ Ἐπο- πτικοῦ Συμβουλίου ἐξ καὶ τοῦ Ἐ- λεγκτοῦ.
7. — Ὑποβολὴ καὶ ἔγκρισις Προῦπολογισμοῦ ἐσόδων καὶ ἐξο- δῶν διαχειρίσεως ἔτους 1963. Ἐν Ἀθήναισι τῆ 5 Ἀπριλίου 1962

Ὁ Προϊστάμενος τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΑΝΙΑΚΗΣ

Ἐπεὶ τὸν ἀποστολῆσ ἡμερῶν 4 — Βεῖκου

ΓΕΝΙΚΟΣ ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1962

(ΚΑΤΑ ΣΤΑΣΙΣ ΤΗ 31η ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1962)

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ		ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ	
ΔΙΑΘΕΣΙΜΟΝ		ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ	
Ταμείον	107.333,10	Ἦτοι Σύν)καὶ Μερῖδες 4.484Χ1.000	4.484.000.—
Καταθέσις παρὰ Ε.Τ.Ε.	634.488,95	Ἀποθεματικῶν Κεφάλαιων Ἀποσβέσεων	256.248,80
		Διαφορὰ ἀναπροσαρμογῆς (τῶν πρὸ τοῦ 1956 χρεογράφων)	83.256,50
Χρεόγραφα κτηθέντα πρὸ τοῦ 1956	148.009,70	ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΠΡΟΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ	
Χρεόγραφα κτηθέντα τὸ ἔτος 1962	212.500.—	Δάνεια ἐκ Χρηματοδοτ. Τραπε. Ἐλλάδος	191.647.—
		Ὀφειλόμενοι Τόκοι των ὄνᾳ Ἀνατιμῶν	585.156.—
ΑΠΗΣΧΟΛΗΜΕΝΟΝ			776.803.—
Ἐμπορεύματα:		ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΠΡΟΣ ΣΥΝΕΤΑΙΡΟΥΣ	
α) Πρατηρίου Ὑφασμάτων	3.480.169,80	Ὀφειλόμενα εἰς ἐξεληθέντας Σύν)τους μέχρι 31)12)62	312.343,45
β) » Τροφίμων	628.994.—	Μέρισμα ἔτους 1962	443.678.—
	4.109.163,80		756.021,45
Πιστώσεις:		ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΕΜΠΟΡΙΟΝ	
α) Εἰς Σύν)ρους λογ)σμοῦ Ε.Τ.Ε. (ἐξ ὕφ)των)	76.759.—	Ἀνοικτοὶ λογ)σμοὶ Προμηθευτῶν	1.583.902,70
β) Εἰς Σύν)ρους ἐκ Τροφίμων	427.587.—	Γραμμάτια Πληρωτέα	251.500.—
γ) Εἰς Σύν)ρους Κτηματικῆς καὶ λοιποῦσ συμβεδλημένους ὀρ- γανισμοὺς (ἐξ ὕφ)των)	1.026.882,85		1.835.402,70
δ) Εἰς τὸ Προσωπικὸν τοῦ Σύν)σμοῦ	161.784.—		
	1.693.012,85	ΛΟΙΠΑΙ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ	
ΑΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΜΕΝΟΝ		Λογ)σμοὶ πρὸς διακανονισμῶν	677.192,90
Εἶδη ἐγκαταστάσεως καὶ Μεταφορῶν	451.854,80	Λογ)σμοὶ Τάξεως	77.119,25
Ἐκκρεμεί Λογ)σμοὶ	631.035,70	Πιστωτικῶν Ὑπόλοιπων εἰς Νέον	1.821,55
Διαφορὰ ἀποκαταστάσεως Κεφαλαίου	883.348.—		
Λογ)σμοὶ Τάξεως	77.119,25		
	8947.866,15		8.947.866,15
	=====		=====

ΧΡΕΩΣΙΣ ΑΝΑΛΥΣΙΣ ΛΟΓΙΣΜΟΥ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΩΝ ΠΙΣΤΩΤΩΣΙΣ

Ἐσοδα Διαχειρίσεως	1.916.288,35	Ὑπόλοιπον Χρήσεως 1961	838,65
Τόκοι	73.028.—	Ἐσοδα ἐξ Ὑφασμάτων	2.030.982,50
Ἀποσβέσεις	130.070,80	Ἐσοδα ἐκ Τροφίμων	515.725,55
	2.119.387,15	Πρόσοδοι ἐκ Χρεογράφων	16.062.—
Πιστωτικῶν ὑπόλοιπων (καθαρὸν κέρδος χρήσεως)	445.499,55	Ἐκ στοργυλλοποιήσεως διαφορῆς ἀποκαταστάσεως Κεφαλαίου	1.278.—
	2.564.886,70		

